

Van de kamer naar de balie

Tinne Van der Straeten (Groen!) heeft het politieke hoofdstuk van haar leven afgesloten. Ze stapt in de advocatuur als 'eenooig in het land der blinden'.

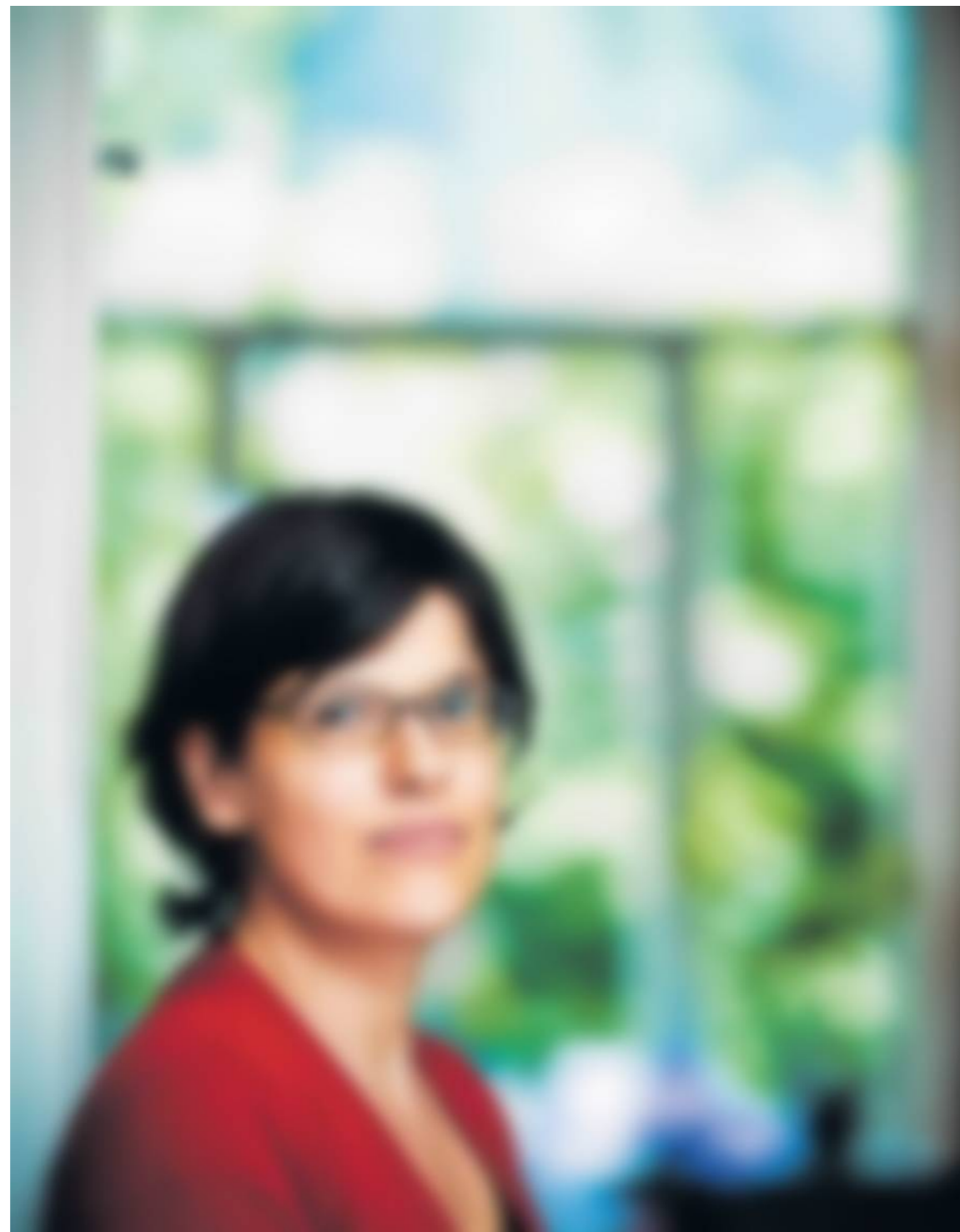
VAN ONZE REDACTEUR

PETER DE LOBEL

BRUSSEL | Van de zware opdoffer die Tinne Van der Straeten in de verkiezingsnacht kreeg, is niets meer te merken. Dezelfde apparentering die haar in 2007 in de Kamer bracht, hield haar er op 13 juni uit, alle goede punten in de krantenrapporten ten spijt. Het groene zitje ging naar Eva Brems. Van der Straeten rouwt er niet meer om, de knop is omgedraaid: 'Ik blijf gemeenteraadslid en Groen! mag mij altijd bellen, maar het hoofdstuk politiek is voor mij afgesloten.'

Van der Straeten gaat nu aan de slag als advocate. Ze begint samen met Tim Vermeir een kantoor: Blitz. Vermeir, verbonden aan de KU Leuven, is gespecialiseerd in energie- en milieurecht en wordt aanbevolen door de toonaangevende 'Legal 500'. Hem bijbenen wordt geen makkelijke. Van der Straeten studeerde Afrikanistiek en deed haar rechtenstudie pas later, in avondonderwijs. Ze gaat voor het eerst als advocate aan de slag.

Vermeir ziet geen enkel probleem, integendeel. 'Blitz zal zich toelagen op alles wat met kli-

De relatie met Groen! loopt stroef. 'Ze bellen nu en dan nog wel om advies te vragen, maar ik heb het gevoel dat het vaak een verplicht nummertje is', zegt Tinne Van der Straeten. © Bart Dewaele

maat en energie te maken heeft, van de aanleg van leidingen tot discussies over gasdoorvoer, geschillen van ondernemingen of overheden voor de Raad van State, enzovoort. Daarbij is het een enorm voordeel als je brede contacten hebt, bij spelers als de energieregulator Creg en in de politiek. In die zin is Tinne eenoog in het land der blinden. In het parlement beet Van der Straeten zich in drie jaar tijd zodanig vast in de energiematerie dat haar naam tot een eind buiten het parlement is gekend. 'Ik heb vaak op zeer technische dossiers gewerkt. In de politiek is daar weinig plaats voor en word je afgerekend op de artikels die over je verschijnen in de krant. Maar om daar in te komen, moet je je beperken tot de hoofdlijnen. En ik werk niet graag op hoofdlijnen, ik wil de details kennen.'

Dat sommige dossiers waaraan ze in het parlement werkte zo goed als onverstaaenbaar zijn voor iedereen die niet in de energiesector werkt, vindt de gewezen politica niet meer dan normaal. 'Niet alles moet toegankelijk zijn voor leken. Technische zaken zijn minstens even belangrijk als discussies over een windmolenpark. Met enkele gerichte parlementaire vragen kun je grote dossiers deblokken en in een stroomversnelling brengen. De energie- en gaswet zijn zulke verschrikkelijke gedochten dat je over elk artikel wel een vraag kunt stellen. Daarmee haal je de media niet, maar in de sector wordt dat wel opgemerkt.'

Dat ondervond Van der Straeten al op 14 juni, de dag na de verkiezingen, om 8.15 uur 's morgens. 'Ik kreeg toen al een bericht van mensen bij Electrabel, om te zeggen dat ze het spijtig voor me vonden.' Hoewel Van der Straeten vaak lijnrecht tegen Electrabel inging, onderhield ze altijd haar contacten bij de energiegigant. Er kwamen al snel jobaanbiedin-

gen uit de energiesector. Producenten van hernieuwbare energie, Agoria en netwerkbeheerder Elia trokken aan haar mouw en er kwam zelfs een aanbod om een windmolenproject in Afrika op te starten. 'Met Elia had ik een afspraak vlak na mijn bevalling (de bolle buik waarmee Van der Straeten op alle campagnefoto's is te zien, werd kort na de verkiezingen ingeruild voor een dochtertje, red.). Maar door de keizersnede moest ik langer in het ziekenhuis blijven. Ik lag tijdens een controleonderzoek te kermen van de pijn toen ik het me plots herinnerde: 'Ik moet over dertig minuten bij Elia zijn!' (lacht) Ik heb hun een sms'je gestuurd dat ik verhinderd was.'

'Niet alle dossiers moeten toegankelijk zijn voor leken'

Niet veel later hakte Van der Straeten de knoop door. Geen sollicitaties meer, maar zich inschrijven aan de balie, stage lopen en als de bliksem dat kantoor opstarten. De relatie met Groen! loopt ondertussen stroef. 'Ze bellen nu en dan nog wel om advies te vragen, maar ik heb het gevoel dat het vaak een verplicht nummertje is.'

Toen ze eind juni haar bureau leegmaakte en daarbij het gros van haar dossiers via Twitter wilde wegschenken, kwam er onmiddellijk telefoon van het Groen!-hoofdkwartier om te vragen waar ze in 's hemelsnaam mee bezig was. Dat uitgerekend aftredend Open VLD-minister Vincent Van Quickenborne de dossiers wilde overnemen, zat de groenen uiteraard niet lekker. Dit weekend is Van der Straeten wel nog te gast op het Zomerweekend. Al is het dan om over boeken te praten.

Staatsschuld splitsen kan op vele manieren

Ze staat niet op de agenda, maar vroeg of laat komt dat wel: de splitsing van de staatsschuld.

VAN ONZE REDACTEUR

GUY TEGENBOS

BRUSSEL | België is nog geen echte federale staat. We hebben wel aparte overheden, maar alleen voor de uitgaven. Voor de inkomsten — de belastingen — hebben we feitelijk één overheid: de federale. Zij int en de deelstaten delen uit. Consumptiefederalisme, heet dat.

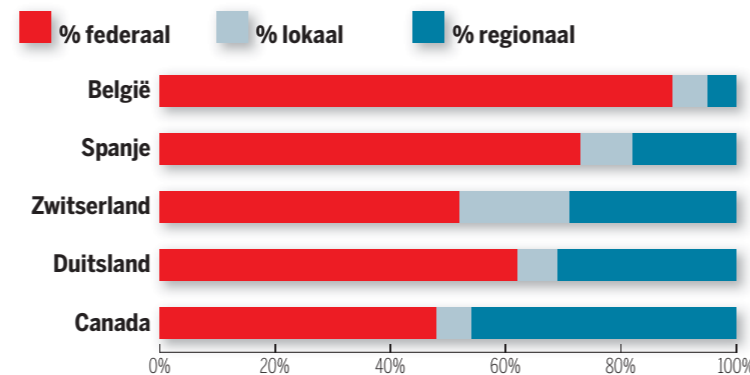
Tijdens de preformatie is beslist daar eindelijk verandering in te brengen. De deelstaten zullen een 'significant deel' van hun geld zelf innen. Maar eens die fiscale autonomie er is, volgt ook de 'schuld-autonomie', de splitsing van de schuld.

De staatsschuld berust in België bijna integraal bij de federale overheid. In andere federale landen (zie grafiek) is die beter verdeeld. Dat de schuldverdeling op de agenda zal komen, stipte professor Paul De Grauwe al aan. Zijn

Schuld verdelen volgens draagkracht kan op vele manieren

	Vlaanderen	Wallonië	Brussel
Per hoofd (2008)	51.8%	32.4%	9.8%
Per werkende (2008)	61.4%	29.6%	8.9%
BBP (2008)	57.9%	23.4%	18.7%
BNP (2007)	63.2%	26.9%	9.9%
Inkomen huishoudens 2007 (belastingbasis)	62.7%	28.2%	9.2%
Belastingopbrengsten (personenbelasting 2008)	63.3%	28.3%	8.4%

Schulden van overheidsniveaus in federale landen

DS-Infografiek | Bron: VIVES & IMF GFS Yearbook 2008

collega's van het studiecentrum Vives schetsen nu hoe dat zou kunnen. Concreet draait het onderzoek rond de vraag hoeveel van de 350 miljard euro schuld er naar de deelstaten kan. Als de fiscale autonomie op kruissnelheid vaart, tot 25 procent; als ze ruimer wordt, 40 procent, zeggen Vives-experts Dirk Heremans en Hannelore Van Hecke. Het is het veiligst te werken met een gemeenschappelijk schuldagentschap, zoals de EU ook doet.

De vraag rijst: wie betaalt welk deel?

Hoe verdeel je zo'n schuld? Het meest voor de hand liggende criterium is: wie heeft ze veroorzaakt? Leuvense studies uit de jaren tachtig wezen 62 procent toe aan Wallonië. Hoeveel dat vandaag is, weet niemand.

Een alternatief is om de schuld te verdelen volgens objectieve draagkracht: de sterkste schouder de zwaarste lasten laten dragen. Dat principe is ook gebruikt bij de splitsing van Tsjechoslovak-

ije, Joegoslavië en bij de splitsing van België en Nederland in 1830. Meerdere indicatoren zijn mogelijk (zie tabel): een gelijke verdeling volgens het aantal inwoners of een verdeling naargelang de rijkdom, gemeten aan het bbp, het bnp, de gezinsinkomens of de betaalde belastingen. Dat leidt tot de volgende resultaten: 56 tot 59 procent voor Vlaanderen, 29 tot 34 procent voor Wallonië en 7 tot 15 procent voor Brussel. Franstalige economen hanteren nog andere principes, zoals 'houdbaarheid' en 'distributieve budgettaire neutraliteit'. Het gemeenschappelijke kenmerk ervan is dat ze Vlaanderen meer doen betalen, tot zelfs 120 procent. Vives suggereert ook de impliciete schuld mee te rekenen: de pensioenrechten die de ambtenaren hebben tegenover 'de staat'. Als de deelstaten de pensioenverplichtingen voor hun personeel overnemen, zou dat kunnen overeenkomen met het aandeel dat hen redelijkerwijze toekomt. En als we ze verantwoordelijk maken voor het pensioen van hun eigen personeel, zullen ze misschien verstandiger omspringen met het toekennen van die rechten, is tussen de Vives-regels te lezen.

BLIJVENDE PRIJSVERLAGINGEN

~~0,99~~
0,89

ALL SEASONS®
Diepvriesgroenten

keuze uit fijne sperzieboontjes, zeer fijne erwten, spruitjes, wortelschijfjes, broccoli, spinazie of bloemkool, diepgevroren, 750 g, 1,19 EUR/kg

~~0,48~~
0,45

KING'S CROWN®
Doperwtten

extra fijn, 400 g, 280 g uitgelekt, 1,61 EUR/kg

~~1,55~~
1,45

CONDOR®
Vissticks

van Alaska-pollakfilet, **MSC gecertificeerd**, voorgebakken, 15 stuks, diepgevroren, 450 g, 3,22 EUR/kg

~~1,79~~
1,69

CONDOR®
Visfilet met saus

Alaska-pollakfilet met Bordelaise of broccolisaus, **MSC gecertificeerd**, diepgevroren, 400 g, 4,23 EUR/kg

~~0,75~~
0,69

MELRO®
Room 35%

35% vetgehalte, gemakkelijk opklopbaar, in handig flesje met draaidop, 250 ml, 2,76 EUR/l

~~0,75~~
0,69

MELRO®
Room 7%

slechts 7% vetgehalte, ideaal voor sauzen en soepen, in handig flesje met draaidop, 250 ml, 2,76 EUR/l

~~1,25~~
1,19

CAPRIDOUX®
Geitenkaas

rolletje geaffineerde geitenkaas, op basis van gepasteuriseerde geitenmelk, 180 g, 6,61 EUR/kg

~~1,69~~
1,59

Cobourgham

6 sneetjes geselecteerde cobourgham, 150 g, 10,60 EUR/kg

~~0,69~~
0,59

REGALO®
Fijne augurken met kruiden

zoetzuur, met kruiden en uitjes, 530 g, uitgelekt gewicht 290 g, 2,03 EUR/kg

~~0,65~~
0,55

REGALO®
Extra fijne augurken

op azijn, met lift, 400 g, uitgelekt gewicht 210 g, 2,62 EUR/kg

~~3,69~~
3,49

UNA®
Wasgel

in handige fles met doseerbal, fosfaatvrij, keuze uit **color of normal**, **supergeconcentreerde formule (75 ml/wasbeurt)**, 20 wasbeurten, 1,5 l, 0,17 EUR/wasbeurt

~~0,37~~
0,35

REGALO®
Zilveruitjes

op azijn, 320 g, uitgelekt gewicht 190 g, 1,84 EUR/kg

Het ALDI-Principe
Hoge kwaliteit - Lage prijs

Prijswijzigingen ten gevolge van overheidsmaatregelen voorbehouden. Aanbod geldig onder voorbehoud van drukfouten. Prijzen BTW inbegrepen.

CULTUURMARKT
van Vlaanderen
ZONDAG 29 AUGUSTUS 2010 ANTWERPEN

